

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้ เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Operational study) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลไหม้หรือผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก โรงพยาบาลลำปาง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ได้แก่ 1) ผู้ป่วยสูงอายุที่ได้รับการวินิจฉัยว่ามีแผลไหม้ ยังไม่มีแผลกดทับ และเข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก โรงพยาบาลลำปาง จำนวน 10 ราย ในระหว่างเดือนมิถุนายน 2553 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2554 2) ทีมผู้ดูแลโดยเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงานศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก โรงพยาบาลลำปาง จำนวน 10 ราย ที่ยินยอมและให้ความร่วมมือ เข้าร่วมในการศึกษาคั้งนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการคั้งนี้ เป็นแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลไหม้ หน่วยงานศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก โรงพยาบาลลำปาง ที่ประยุกต์มาจากแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับในผู้สูงอายุโรคหลอดเลือดสมอง หอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง 1 โรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลกของ บรรจงพร กันเผือก (2551) โดยให้ทีมผู้ดูแลของหอผู้ป่วยมีส่วนร่วมให้ความคิดเห็น เพื่อให้มีความเป็นไปได้ในการนำไปปรับใช้ในหน่วยงาน นำไปประเมินด้วยแบบ AGREE โดยจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 ท่านพบว่าในแต่ละหมวดของแนวปฏิบัติทางคลินิก ได้คะแนนมากกว่าร้อยละ 86 และนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะมาปรับปรุงก่อนนำไปใช้จริง ซึ่งแนวปฏิบัติคั้งกล่าวประกอบด้วยสาระสำคัญ 6 หมวด ได้แก่ 1) การประเมินความเสี่ยงต่อการเกิดแผลกดทับ (pressure sore risk assessment) 2) การดูแลสภาพผิวหนัง (skin caring) 3) การจัดท่า (positioning) 4) การใช้อุปกรณ์ช่วยลดแรงกด (pressure-redistributing devices) 5) ภาวะโภชนาการ (nutrition) 6) การจัดโปรแกรมให้ความรู้ (educational programs) แก่ทีมบุคลากรผู้ดูแลและผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลไหม้

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลการศึกษานี้ประกอบด้วย 1) แบบบันทึกข้อมูล ส่วนบุคคลของผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลไหม้ 2) แบบประเมินความเสี่ยงต่อการเกิดแผลกดทับ และแบบ

บันทึกการเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ ซึ่งแบบประเมินภาวะเสี่ยงต่อการเกิดแผลกดทับของโรงพยาบาลลำปางประยุกต์มาจากบราเดน (Braden Scale) ผู้ศึกษาพร้อมทั้งผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นพยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ คณะกรรมการพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกของโรงพยาบาลลำปาง นำแบบประเมินความเสี่ยงต่อการเกิดแผลกดทับไปทดลองใช้ในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่จำนวน 2 ราย 3) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของทีมผู้ดูแล 4) แบบประเมินความพึงพอใจของทีมผู้ดูแล ใช้แบบวัดความพึงพอใจของทีมผู้ดูแลของ สุพรรณิ เจริญวิศิษฐ์ และคณะ (2548) และ 5) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ ใช้แบบวัดความพึงพอใจของผู้รับบริการของ สุพรรณิ เจริญวิศิษฐ์ และคณะ (2548)

ผู้ศึกษาเป็นผู้ดำเนินการศึกษาและรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง โดยนำแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ ข้อมูลที่ได้วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา โดยใช้ค่าความถี่ และร้อยละ ส่วนการเปรียบเทียบอุบัติการณ์การเกิดแผลกดทับของผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ก่อนและหลังการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ด้วยการทดสอบสถิติไคสแควร์ และข้อมูลความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างทีมผู้ดูแล และผู้ป่วยสูงอายุ ต่อการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ วิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนาโดยใช้ค่าความถี่ร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่า

1. อุบัติการณ์การเกิดแผลกดทับหลังการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ ลดลงกว่าก่อนใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)
2. ทีมผู้ดูแลมีความพึงพอใจต่อการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 80.00
3. ผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่ทั้งหมดมีความพึงพอใจต่อการได้รับการดูแลตามแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับในผู้สูงอายุในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 100

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. นำผลการศึกษาเสนอต่อหัวหน้าผู้รับผิดชอบเพื่อพิจารณาจัดทำเป็นแนวทางในการนำแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับไปใช้ในผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลใหม่

2. นำเสนอผลการศึกษาในหน่วยงานเพื่อเป็นแนวทางในการนำแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพการดูแลผู้ป่วยสูงอายุ
3. ใช้ผลการศึกษาเป็นแนวทางปฏิบัติในการดูแลผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลไหม้สำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับ ของหอผู้ป่วยศัลยกรรมไฟไหม้น้ำร้อนลวก

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. การศึกษาต่อเนื่องเพื่อดูผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันการเกิดแผลกดทับและนำข้อมูลไปใช้ในการทำวิจัยครั้งต่อไป
2. ควรมีการศึกษาการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับป้องกันแผลกดทับในกลุ่มผู้ป่วยสูงอายุที่มีแผลไหม้ลึกระดับที่ 3 และมีความรุนแรงระดับปานกลางขึ้นไป